

In het onderwijs wordt stevig ingezet op het aanleren van vaardigheden. Er zijn allerlei competentie-frameworks met hippe namen. 21st century skills. New world competencies. Responsive professional.

Sommige mensen maken zich zorgen over de teloorgang van vakkennis. Ik heb een ander bezwaar tegen dat gedoe met vaardigheden. Ik mis in elk framework de allerbelangrijkste competentie van de toekomst: acceptatie.

Vind ik dan, hè.

Ik ben niet de enige. Veel filosofen en psychologen vinden dat we meer moeten accepteren. Dat het leven risicovol is of niet altijd even leuk. Maar, behalve dat ze veel geld verdienen met hun boekjes, zijn ze weinig succesvol.

Accepteren als concept blijft weinig populair. Ik weet waarom dat komt. Kijk, aan verbeteren en veranderen is heel veel geld te verdienen. Veiliger. Mooier. Slimmer. Gelukkiger. Kopen! Acceptatie daarentegen is geen goed verdienmodel. En voor de duidelijkheid, beste lezer, een verdienmodel is het resultaat van een onderneming, niet zo iemand als Doutzen Kroes. Die is sowieso niet zo goed in accepteren.

Laten we daarom accepteren in de markt zetten als verdienmodel. Inclusief acceptatiecursussen, methodes, starterkits, volwassenheidsmetingen, tooling, consultants waarvan je het hoge tarief slechts kunt accepteren, certificeringen, boeken, awards die je niet kunt weigeren, acceptatie-coaches en conferenties. Elke organisatie een Chief Acceptation Officer. Proces in de soep? Falende collega's? Kan gebeuren. Morgen weer een dag.

Wat meer accepteren, ook van elkaar, daar zouden we van opknappen. En, denkt u nu misschien, komt er ook een acceptatie-app? Natuurlijk, eentje met bizarre gebruiksvoorwaarden, die uiteraard door iedereen, zonder morren, worden geaccepteerd.